

శ్రీ. యక. ఆర్. చందూరి

మధ్యాహ్నం రెండుగంట వేళ...

“రాజా - నువ్వు పూర్తిగా పాసయావు ”

“ ఆలాగాండి - అత్తగారితో చెప్తాను ”

“ లేదు. ఎక్కడికో వెళ్లింది ”

“ మీ నాన్న గారికి తెలుసా? ”

“ నాన్న గారికే వచ్చింది తెలిగ్రామ్. ఆయనే ఆఫీసునుంచి యింటికి పంపారు ”

“ కాఫీవేళ అయినట్లుంది. కాఫీ కాచ మన్నారూ...”

“ ఊహారే ”

“ ఆ తెలిగ్రామ్ - నన్ను చూడనీయరూ ”

అల్లాగే...నంతోమలో చెప్పడం మర్చి పోయాను. ‘కాస్’ కూడా వచ్చింది. ఫస్ట్ క్లాస్ లో పాసయావు సుమూ...వదీ బక్కసారి ముద్దు...”

“ అబ్బ వేళాపాళా లేదుటండి ”

“.....”

“ మరి బి. ఏ. చదవ్వా? ”

“ మీ యిప్పం ”

“ నాయిష్ట మేమిటి?—నీకు మనస్కూర్తగా చదవాలని వుందా? ”

“ చదవాలని వుంది...కాని ”

“ ఏమిటా సందేహం ”

“ మిమ్మల్ని వదలిపెట్టి ఎలా వుండగలనా అని ”

“ ఓస్...యిన్నాళ్లనుంచి వుండలేదూ? ”

“ ఇన్నాళ్లనుంచి వుత్తిత్తి - పేరుకి - భార్యా భర్తలం. ఇప్పుడు - మరి...నాకు స్త్రీగేస్తుంది కాలేజికి పోవడానికి...”

“సిగ్గెందుకూ - రాజమండ్రిలో మీ నాన్న గారింట్లోనే వుండి చదువుకో... నేను తరుచూ వస్తూవుంటాను”

“ఏమోనండీ - నేనుండలేను... నిన్నమటుకు నిన్న... ఎవరాయన - ఎవరో శ్రీనివాసయ్య గారితో మీరు రెండో ఆటకీ సినిమాకి వెళ్ళారా? - మళ్ళీ మీరు తిరిగివచ్చే వరకూ కనుకు పడ్డ బట్టు...”

“నేను చెప్పేది గ్రహించు. ఫలానాయన ఎం. ఎ. ప్రొఫెసరు... ఆయన పెళ్ళాం కనీసం బి. పీ. అవుతే ఎంత గౌరవమో ఆలోచించుకో...”

“నాకుమాత్రం సరదాలేదూ చదువుకొనెండుకు?.. పోనీ మీతో మద్రాసులోనే వుండి క్వీక్ మేరీస్ కాలేజీలో చదువుకుంటేనో!”

“ఆ నాదగ్గర వుంటే చదువు వచ్చినట్టే... పయిగా కాలేజీకి వెళ్ళడానికి అంతరాయము కూడా వస్తుందేమో...”

“సరే... మీ నాన్నగారిని అమ్మగారిని కూడా కనుక్కుందాం. అందరికీది బాగుంటుందో అదే చేద్దాం... ముందు కాఫీచేయనీ యండి...”

కలకత్తా మెయిల్ అంత అంధకారంలోనూ లక్ష్యం చేయకుండా పరుగెడుతూ వుంది... ఆ యువకజంట సెకండ్ క్లాస్ కాంపార్టుమెంటులో సులనంకోచం లేకుండా ప్రయాణం చేస్తున్నారు.

“తలుపులోపల గడియ వేసేద్దురా... సేషన్ వస్తూంది... పయిగా తెల్లవార వస్తూంది...”

“ఇది రిజర్వు చేయించానులే”

“అబ్బ నిద్దరోస్తోంది నాకు...”

“వీలేదు...”

“.....”

“.....”

“రాత్రి మెయిల్ కే తిరిగి వెళ్లి పోవాలంటున్నారూ... మళ్ళీ యెన్నాళ్ళకొస్తారో!—”

“మళ్ళీ ఆగస్టు 8-వ తారీఖున వస్తాను కాదూ”

“అదిగో - అన్నీ అబద్ధాలే! ఇందాక ఒకటో తారీఖు అని యిప్పుడు మళ్ళీ ఎనిమిదంటున్నారూ!”

“వారమే కాదూ తేడా”

“సేషన్ వచ్చిందండీ”

“బెజవాడనుకుంటాను”

“స్పెస్సరు తెరిచారేమో... ఆకలేస్తోంది. ఒకప్ప కాఫీ తప్పిద్దురూ...”

“ఆకలెయ్యదూ మరి” అంటూ...

“అబ్బ ఏమిటండి. ఎవరయినా చూస్తారు”

నెలరోజులయింది ... నెలేమిటి? ఎలుండ్లికి నెలమీద పదిహేను రోజులు... అబ్బ! యెన్నాళ్ళయి పోయిందో! ఆయనకు అసలు నేను మళ్ళా జ్ఞాపకం వున్నానో - లేనేలేనో? ఏదో... ఆ మద్రాసులో మెరినా నిండా నాబోటివాళ్ళు ఎంతమందో... అన్నట్టు మర్చిపోయాను ఆయన క్లాసులో ఆడపిల్లలు వున్నారట కాదూ... అంతే... అంతే... ఏదో ఆలాటిదే అయివుం

టుంది. లేకపోతే వృత్తరమన్నా వ్రాయరూ! ఉత్తరంవచ్చే నెలరోజులు అవస్తోంది...అంతే యింకా సందేహ మెదుకూ?

పాడు వుక్క ఒకటే వుక్క పోస్తోంది కదా! పడక పడక నెల్లాళకి నాల్గుచినుకులు పడ్డాయి. ఆ చినుకులు పడవ్వుడు కాస్త చల్లగాలి వేసింది.

ఇప్పుడేమో వుమ్మరంగా వుంది...వెధవ ఘోష...దానికి రోగం యివ్వాలే రావాలీ... డాబామీద పడుకొంటానంటే జలుబు చేస్తుంది- వద్దంటారు యీ వెద్దవాళ్లు.

వెధవలైటు! లైటువుంటే యీ పాడు దోమల బాధతో, నిద్రపట్టదు...లైటు ఆర్పేస్తే అమ్మయ్యో ... భయం ... నిద్రపట్టడం యెలా మరి! ఇవ్వాలి దోమలబాధ మరి యెక్కువయిందే...

జగన్నాథమా ... అంతా భ్రాంతే ... ఆ రే యిక్కడికి వచ్చాడనే అనుకొన్నానే!...

ఎంత అనాకారి వాడో అంత చెను కుగా మాట్లాడుతాడు! బలేవాడు...ఏ లెక్క రరు అయినా జగన్నాథము నోటికి వెరవ వలసిందే!...ఇప్పుడు అతనువచ్చి ఏవయినా కబుర్లు చెప్పడం చేస్తే ఎంత బావుంటుంది!...

ఆయన యిప్పట్లో రారు. నేను అనుకుంటున్నదే రైటు. అంతే, అక్కడ ఎవరితోనో ఏమో...ఈ మొగాళ్లను నమ్మకూడదు. ఎందుకూ జగన్నాథం చూడరాదు. ఏదో ఎవరితోనో మాట్లాడతూ యిట్టే నాతో మాటలు కలిపి వేస్తాడు ... కొంటెవాడు ... కళ్లరిమి చూస్తే మాటలు మారుస్తాడు.

అరే అప్పుడే యెనిమిదయింది. భోజనానికి పోకపోతే అమ్మ కోప్పకుతుంది.

* * *

వెధవ హామ్లెట్ (వినురుబుచ్చుకుని అవతల పారేసి) చినిగితే చినగనీ...జగన్నాథము అన్నట్టు హామ్లెట్ అంత వెధవ, ఎవరూ వుండడు...దిక్కుమాలిన దీపం (ఆర్పేసింది)

...ఎన్నాళ్ల కొస్తారో మరాయన!...నిజంగా జగన్నాథం హుమారయిన వాడు...ఎవరికన్నా తెలుస్తుండేమో ... సాయంత్రం చీకటిపడతర్వాత నయితే ... నాన్నగారు కబ్బులో వుంటారు...అమ్మ వంటయిల్లుదాటి యివతలకి రాదు. ఏడున్నరదాకా మేడమీద పరాభితుగా వుంటుంది...అంతే...బావుంది.

ఎవరికయినా తెలిస్తే...ఎవరూ నమ్మరు! జగన్నాథముతోటి అంటే అసలు నమ్మరు. పయిగా నవ్వుతారు. గిట్టనివాళ్లు గిట్టక అంటున్నారని అంకా అనుకోక తప్పదు...బేలె. బలె. బాగుంది.

అర్థమవుతుందో కాదో ... జగన్నాథానికే అర్థం కాకపోవడం ... నాకొసెన్ను ... యేమి తెలివితక్కువ ... నేను మాట్లాడితే చాలా ననుకొంటాడు. అయితే అతనికి అపరిమిత మయిన భయమే...భయం పోగొట్టాలి...పోగడ్తాను.

* * *

జగన్నాథము బలెవాడు...నిజంగా యిన్నాళ్లనుంచీ అనుకోలేదు. కాని చాలా మోక్షం దన్న మాట. (నవ్వుకొంటూ) బలెవాడు... మధ్యాహ్నము వస్తూ వరండాలో శ్రీస్తకం కింద పడేసే సరికితీసి అందించి 'థాంక్యూ' అంటే 'నో'

షివలోరి' అన్నాడు. ఎంత చమత్కారంగా అన్నాడూ...సరే సాయంత్రం వస్తాడు. రానీ.

ఇన్నాళ్లీయన ఉత్తరమయినా రాయనందు కిదేశాస్తి...నా సంగతి ఆలోచించ నప్పడు ఆయన సంగతి నేనెందు కాలోచించాలి...అసలు ఆయన ఎవరితో ఖులాసా చేస్తున్నాడో. అనే అయివుండాలి. లేకపోతే ఈ వయస్సులో నన్ను చదువుకోమని యెందుకు తోలే పారు?...నా ఊహ నిజంగా సరయిందే...లేకపోతే యిన్నాళ్లనుంచీ ఉత్తరమయినా యెందుకు వ్రాయరు?...అవును నన్ను చదువు కోసమని యిక్కడ దిగవిడిస్తే అమ్మా నాన్నా కూడా కొంచె మాశ్చర్య పోయారు. ఆశ్చర్యపోయా. తోనీ నన్ను మద్రాసులోనే చదివించ వచ్చు నుగా...అక్కడవుతే నాకు చదువు సాగదనా ఆయన సాకు.

రెండు సంవత్సరాలు తోసేదామనుకున్నారు...ఎవరూ లేకపోతే నేనా...అవును తినడాని కేమీ లేనప్పడు ఊరగాయ జాడికోసం చూసినట్టా! కాని...నేనేనా అంత తీసిపోయిన దాన్ని...

ఏంచీరె కట్టుకోనూ! తెల్లటివాళ్ళకి గులాబి రంగు చీరె బాగుంటుందంటారు...ఊ...గులాబి రంగు సిల్కుచీరయితే! భేష్...బాగుంది. మరి దీనికి తగిన జాకెట్టూ?...ఊదాదవుతే దీని మీద అందంగా వుంటుంది.

అప్పుడే అయిదున్నరయి పోయిందే!

హెజ్ లైసీ సోనీ... వెన్యూసా అవుతే...అదే బావుంటుంది.

అయ్యో వాని పింగ్ క్రీం...మరిచిపోయానే. వెన్యూసాకంటే అది కమ్మని వాసన వేస్తుంది. ఈవినింగ్ యిన్ ఫారీసు అవుతే డ్రాలెసెంటు కంటే బాగా ఘాటుగా వాసన వేస్తుంది...లిప్ స్టి కేఫిటి? ... మతిపోయింది ... తాంబూలము రైటు...మంచి సువాసనగా కూడా వుంటుంది.

ఆరు అవవస్తున్నది ... ఇంకా పదినిమిషాలుంది...ఈలోపల...ఇంతకూ జగన్నాథం యెవరితో నయినా చెబుతాడేమో!...ఎంత అప్రతిష్ట...జగన్నాథం ఎంత వాగుబోతయినా లోతయినవాడే!...కాకపోతే కిందటి సంవత్సరం కోప పడ్డప్పుడే అల్లరిచేసి వుండేవాడు.

ఏదో మెట్లమీద చప్పుడవు తున్నది...ఇంకా జాకెట్టు తొడుక్కోలేదే...తలుపు వేస్తాను...

“అమ్మా - అమ్మగోరూ...”

“ఎవరది”

“నేను అప్పణ్ణి అమ్మ ..నాన్నగారు యీ వుత్తరం తమకివ్వ మన్నారు...”

‘సరి - ఉత్తరం కిటికిలో పెట్టిపో ఏమిటి వుత్తరం...ఎక్కణ్ణుంచి?...’

రాజేశ్వరీ

ఇన్నాళ్లనుంచీ వుత్తరం వ్రాయనందు కేమీ అనుకోకు. రేపురాత్రి మెయిలుకు బయలుదేరి యెలుండి ఉదయం మీ పూళ్లో దిగుతాను. నాకోసం స్టేషన్ దగ్గరకు రావూ.

ఆనందరావు

చాలా ఆశ్చర్యం ... ఎంత పొరపాటు పడ్డాను...సరే మంచిదే...అయితే జగన్నాథం గతి?... ఏమనుకుంటాడో...వీడుస్తాడు! ఏడిస్తే

ఏడ్చాడులే ..నేనేం చేసుకున్నానా వాణ్ణి...
వెధవకోటి ఆకారమూ వాడూనూ...

ఒక పెద్ద ప్రాశెనరుగారి భార్యను - ఒక
గొప్ప ప్లీడరుగారి కూతుర్ని - ఒక కాలేజి
కుర్రాడితోనా... ఛాఛా...

అయినా మాట యిచ్చానే... ఇందుకూ అని
నోటితో చెప్పలేకుగా .. అయినా ఆయన రేపు
గా వచ్చేడి... ఇక రేపు సాయంత్రం దాకా...
అవును మరిచి పోయాను రేపు ఆదివారం
కాదూ...

ఏం ... యిన్నాళ్లనుంచీ చేయనిపని యీ
కాస్తలో - అందులో యిరవై నాల్గు గంటలలో
తొందర పడడ మెందుకు?...

జగన్నాథం తిడతాడేమో... ఏడిశాడు. వా
డికి అవకాశ మిస్తానా?...

“ అమ్మగారూ ”

“ ఏమిరా అప్పుడూ - ఎందుకూ? ”

“ ఎవరో జగన్నాథం గారట. తమతో
చదువుతునే వారట. తమరికోసం వచ్చారు. ”

“ ఇప్పుడు మాట్లాడేందు వీలే దన్నాననీ
వెళ్ళమన్నాననీ చెప్ప ”

* * *

ఎట్లా వెళ్తున్నాడో చూస్తాను.

అదేమిటి మెందుకంత ఏడుపుగొట్టు
మొహంతో నడుస్తున్నాడు... నావంక చూస్తు
న్నాడు. నవ్వితే యింకా ఏడుస్తాడు... పొట్ట
చెక్కలయ్యెట్లు నవ్వువస్తోంది... ఎలా ఆవు
కోడం.

* * *

కామినియా టాయిలెటు' సబ్బుల

ఆసియా ఖండములో
ముఖ్యమయినవి. నిజమ
యిన సౌందర్యాన్ని యి
చ్చి శుభ్రపరచడములో
ప్రత్యేకతను చూపిస్తవి.

అనుకూలమయిన రకములున్నవి

కామినీయా వైటు రోజు సబ్బు (రిజిస్టర్డ్)
మంచి గులాబీ పూలనుగంధముతో వుంటుంది.

కామినీయా శాండల్ సబ్బు (రిజిస్టర్డ్)

మంచి టాయిలెటు సబ్బు. మంచి గంధపు చక్కెర
నతో వుంటుంది.

నిల్ బహార్ సబ్బు (రిజిస్టర్డ్)

దివ్య మయినది. చర్మమునకు చాలామంచిది. పుష్కల
సన ఎంతో ఆకర్షణీయముగా వుంటుంది.

మాడు బిల్లల పెట్టె కిమ్మతు ౧౨ అణాలు. ఖర్చులు కేర.
శాంపిల్ బిల్ల అర్థణా పోష్టుబిల్ల పంపితే పంపుతారు.

కామినీయా సోన్ (రిజిస్టర్డ్)

ఈ త్రమమయిన ముఖము మెరుగు. దీన్ని వుపయోగిస్తే
ముఖానవుండే ముడతలు, మెటివలు యింకా యితర
అంద వికారమయిన పులిసిర్లు పోతవి. ముఖము ముఖ్యుల
అంత మెత్తగా తళతళ లాడుతూ వుంటుంది.

బుడ్డి కిమ్మతు ౧౨ అణాలు, ఖర్చులు ప్రత్యేకము.

అణా పోష్టు బిల్లకు శాంపిల్ పంపిస్తారు.

సోలు ఏజెంట్లు :—

ది ఆంగ్లో యిండియన్

డ్రగ్ & కెమికల్ కంపెనీ

బోంబాయి, 2